

LAURITZEN-PRISEN 2008. TILDELT REJSELEGAT TIL SKUESPILLEREN HENRIK BIRCH. MOTIVERING.

Henrik Birch er om nogen indbegrebet af det skarpe men meget ofte også rørende i sine hårfine fortolkninger af en rolle. En Skuespiller der i den grad forstår at forsvarer; men også kærligt udleverer den rolle, han spiller.

”I sine rollefortolkninger er Henrik skarp som en ragekniv, men kan også være blød som en fjer. En evne og karaktermæssig dybde jeg virkelig misunder ham, for han er indbegrebet af det, som jeg vil kalde en dygtig skuespiller. Han kunne ellers så let som ingenting mase sit publikum, for han har dem sku altid i sin hule hånd” forklarede en af Henrik Birchs kollegaer til dette års priskomite, da vi bad om en udtalelse.

Og hvis man skal sætte den karakteristisk overfor de rosende anmeldelser, som altid følger i kølvandet på Henrik Birch, passer det.

Sart, dobbeltydigt men også meget klart, forstår Henrik Birch nemlig gang på gang at sætte publikum til vægs. Ikke i form af en bydende spillestil, men mere ved at spille på, at det sidste trumfkort, der hvor publikum både på scene og i film bliver mentalt konfronteret med sig selv, er et punkt vi selv vælger.

Henrik Birch er på den led en nærmest legendarisk igangsætter, ikke mindst på de skrå brædder. For han lader det været op til den enkelte på tilskuerrækkerne, at træffe det endelige valg. En ofte meget smertefuld men til tider også morsom proces. Den spilleform kræver til gengæld en stor teknisk kunne og en benhård disciplin – men den har Henrik Birch om nogen..

Sidste skud på stammen var i stykket ”Klumpfisken”, men også film og TV har nydt godt af hans alsidige talent.

Noget af det som går igen i samtlige af hans præstationer, er det nærmest overskudsramte. Det virker nemlig som om, at han indirekte spiller på, at hvis det passede publikum og ham selv, kunne han med lethed spille dobbelt op.

Omvendt kan man sige, at dette elegante underspil er med til at danne de mange lag, som Henrik Birch åbenlyst spiller på.

Og for det vil priskomiteen sige dig tak.

Rejselegatet skal i den forbindelse ikke opfattes som en opmuntring til at så søge nye veje, men skal mere opfattes omvendt. Brug det til at lære fra dig ude i verden. For med et talent som dit, har du nærmest pligt til at dele ud af din store viden og evne. Eneste betingelse er, at du kommer hjem til Danmark igen. Vi kan nemlig slet ikke undvære en skuespiller som dig.

Teateranmelder Lars Wredstrøm, Børsen